

MRF 2024.271

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 4. oktober 2024, j.nr. 24/07531

Efter genoptagelse af MRF 2024.42 Mfk traf klagenævnet på ny afgørelse om at ophæve og hjemvise tre tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af overfladevand fra vejarealer for Ny Fjordforbindelse ved Frederikssund til offentligt vandløb med yderligere udsættelse af ophævelsen af tilladelsen til 1. august 2025, da Vejdirektoratet havde ansøgt om ny spildevandsledning til afledning af vejvand, hvilket vil kræve miljøvurdering og konsekvensvurdering efter habitatdirektivet. Afvist stillingtagen til erstatningsretlige konsekvenser af oversvømmelser for bredere ejere af udledningen og til manglende tilladelse til medbenyttelse efter vandløbslovens § 63.

Sagen omhandler udledning af overfladevand fra vejarealet for Ny Fjordforbindelse ved Frederikssund via privat rørlagt forløb frem til det offentlige vandløb Marbækrenden henholdsvis direkte udledning til Marbækrenden. Folketinget meddelte ved anlægslov nr. 1519 af 27. december 2014 tilladelse til projektet, hvori var indeholdt VVM-tilladelse, da Folketinget anvendte undtagelsen i VVM-direktivets art. 2(5) for anlægslove. Frederikssund Kommune meddelte i november 2015 tilladelse til afledning af vejvand efter miljøbeskyttelseslovens § 28, hvilket Miljø- og Fødevareklagenævnet efter klage ophævede i MAD 2018.190 Mfk. Efterfølgende ophævede klagenævnet i **MRF 2022.106 Mfk** kommunens afgørelse om at anse medbenyttelsen af vandløbet for reguleret i vandsynsprotokol eller beslutning truffet af ekspropriationskommissionen. I september 2019 meddelte kommunen tre nye særskilte tilladelser efter § 28, til udledning af overfladevand fra fjordforbindelsen til Marbækrenden. Efter klage fra bredejere ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet i februar 2024 (**MRF 2024.42 Mfk**) de tre tilladelser, fordi det ikke i tilstrækkelig grad var dokumenteret, at udledningen kunne ske uden hyppigere eller større oversvømmelse af vandløbet, men således at ophævelsen af tilladelsen efter § 28 først fik retsvirkning den 9. februar 2025, et år efter nævnets ophævelse. I juli 2024 anmodede Vejdirektoratet om genoptagelse af afgørelserne med henvisning til, at direktoratet var i dialog med kommunen om at etablere en ny udløbsledning til afvanding af vejvand uden om Marbækrenden, hvilket imidlertid bl.a. krævede en konsekvensvurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6, hvorfor direktoratet anmodede nævnet om en yderligere udsættelse af

ophævelsen på seks måneder. Uanset indsigelser fra bredejere fandt Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden), at der var tale om nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning, hvorfor nævnet traf afgørelse om genoptagelse af klagesagen. I genoptagelsessagen begrænsede nævnet sin prøvelse til Marbækrendens hydrauliske kapacitet henholdsvis tidspunktet for virkningen af nævnets afgørelse. I forhold til Marbækrendens hydrauliske kapacitet fastholdt nævnet sin afgørelse, men udsatte retsvirkningen af nævnets ophævelse til 1. august 2025 med den begrundelse, at etablering af en ny spildevandsledning fra Vejdirektoratets bassiner vil kræve miljøvurdering og habitatvurdering samt udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, hvorfor nævnet fandt, at en frist på 1½ år fra nævnets afgørelse i februar 2024 var rimelig. I forhold til de øvrige klagepunkter, som var anført af bredejere anførte klagenævnet, at da de påklagede tre afgørelser var truffet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, kunne nævnet ikke tage stilling til, om udledningen krævede reguleringstilladelse efter vandløbsloven, ligesom nævnet ikke kunne tale stilling til erstatningsretlige konsekvenser af oversvømmelser af klagende lodsejers arealer. Supplerende anførte nævnet, at da der ikke i lovgivningen er taget stilling til rækkefølge af tilladelser om medbenyttelse efter vandløbslovens § 63 og tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, er det ikke en gyldighedsbetingelse for spildevandstilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, at der er meddelt tilladelse til medbenyttelse efter vandløbslovens § 63, men at det påhviler kommunen som tilsynsmyndighed at sikre, at forudsætningerne for tilladelse efter § 28 i form af nødvendige tilladelser er opnået.

Kommentar: Sagens forløb og afgørelsen illustrerer på sin egen måde, hvordan fortidens retlige misforståelser vender tilbage som nye sager. Den nye Fjordforbindelse over Roskilde Fjord blev vedtaget i december 2014 som anlægslov efter undtagelsen i VVM-direktivets art. 2(5), hvilket imidlertid ikke fritager for en miljøvurdering af alle projektets væsentlige miljøvirkninger. Det kan næppe komme bag på nogen, at det er nødvendigt at aflede spildevand fra veje, så den spildevandsafledning af vejvand, som er baggrunden for denne sag, skulle have været miljøvurderet forud for anlægslovens vedtagelse, jf. ligeledes EU-Domstolens dom i sag C-535/18 (**MRF 2020.5**) og mht. anlægslove sag C-128/09 Boxus m.fl. Samme praksis gælder i øvrigt, når kommunen anlægger ny vej, hvor afledning af overfladevand ligeledes skal reguleres i VVM-tilladelsen efter miljøvurderingslovens § 25, jf. **MRF 2023.78 Mfk**. Dette blev imidlertid overset ved vedtagelsen af anlægsloven i 2014 om den nye Fjordforbindelse. I stedet meddelte kommunen i november 2015 tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til afledning af vejvand, hvilket nævnet så har ophævet i flere omgange, hvilket ligeledes gjaldt tilladelsen efter vandløbslovens § 63 til medbenyttelse, jf. **MRF 2022.106 Mfk**. I september 2019 meddelte Frederikssund Kommune tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til udledning af overfladevand fra Fjordforbindelsen tildet offentlige vandløb Marbækrenden, hvilket efter klage blev ophævet af Miljø- og Fødevareklagenævnet i **MRF 2024.42 Mfk**, idet nævnet i afgørelsen udsatte ophævelsen af tilladelsen med et år, og det var i relation til denne udsættelse, at Vejdirektoratet anmodede om yderligere udsættelse af § 28 tilladelsen, hvilket nævnet så accepterede i denne afgørelse fra oktober 2024. De retlige konsekvenser af den seneste udsættelse af ophævelsen af kommunens tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 er på linje med **MRF 2023.225 Mfk** og **MRF 2024.276 Mfk**, men betydningen synes af ren formel karakter, da en direkte efterlevelse af ophævelsen ville tvinge Vejdirektoratet til at oversvømme vejarealet, hvilket så vil medføre ganske mange andre skadevirkninger. I praksis er det derfor nærmest umuligt og i alle tilfælde ikke ønskeligt at håndhæve den manglende udledningstilladelse til afledning af vejvand fra den nye Fjordforbindelse. Den udsatte ophævelse af udledningstilladelsen kan næppe gøre udledningen til Marbækrenden retmæssig, hvis der sker oversvømmelser af bredejerens ejendomme, men den egentlige lovovertræder i denne sag er ikke Vejdirektoratet eller kommunen, men lovgiver, som har vedtaget en anlægslov uden forudgående stillingtagen til de miljømæssige konsekvenser af afledning af vejvand. Den efterfølgende kombinerede retlige og fysiske lovliggørelse af udledning af spildevand vil i øvrigt, som klagenævnet indirekte anfører, ikke alene kræve tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, men tillige kræve en VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. Dette krav om VVM-tilladelse til spildevandsudledning synes i øvrigt overset i **MRF 2024.299 Mfk**, hvor nævnet stadfæstede Kolding Kommunes VVM-tilladelse til en omfartsvej, uanset at der endnu ikke var meddelt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 til afledning af overfladevand fra vejanlægget. Hvis en ny lovliggørende VVM-tilladelse i øvrigt skal opfylde EU-Domstolens krav til lovliggørende VVM-tilladelse, vil det kunne betyde, at miljøvurderingen også skal omfatte de miljømæssige virkninger af de seneste mere end 10 års afledning af spildevand fra den nye Fjordforbindelse, jf. EU-Domstolens domme i sag C-348/15 og sag C-196/16. Mere principielt kan det diskuteres, om det overhovedet tilkommer Miljø- og Fødevareklagenævnet at udsætte en ophævelse af en ugyldig tilladelse, da det modsat kan anføres, at der som følge af ophævelsen foreligger et ulovligt forhold, hvorefter tilsynsmyndigheden må tage stilling til, om forholdet skal retligt lovliggøres. Vælger tilsynsmyndigheden en retlig lovliggørelse, har tilsynsmyndigheden ikke uden videre pligt til at iværksætte administrative håndhævelsesskridt i perioden, indtil den lovliggørende tilladelse meddeles, men kan vælge at reagere, hvis vilkår i den ophævede tilladelse overtrædes. Se i samme retning kommentaren til **MRF 2024.224 Mfk**, **MRF 2024.227 Mfk** og **MRF 2024.289 Mfk** og **MRF 2024.303 Mfk** samt Haugsted, Når forvaltningen tolererer lovovertrædelser, i Bryde Andersen m.fl. (red.), Festskrift til Peter Pagh, 2023, s. 279 ff.

Ophævelse og hjemvisning i genoptagede sager om tilladelser til udledning af vejvand til Marbækrenden i Frederikssund Kommune

Sag: 24/07531

Dato: 4. oktober 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 9. februar 2024 afgørelse[1] om at ophæve Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemvise sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede desuden Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede endvidere Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Vejdirektoratet, der var adressat for udledningstilladelserne, har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagerne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har besluttet at genoptage behandlingen af klagesagerne.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, jf. § 91, stk. 1.[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver desuden Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a til

et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver endvidere Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Afgørelsen erstatter Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere afgørelse af 9. februar 2024.

Det indbetalte gebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Beslutning om genoptagelse

Vejdirektoratet, der var adressat for udledningstilladelserne, har den 3. juli 2024 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagerne vedrørende Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2024.

Som begrundelse for anmodningen har Vejdirektoratet den 3. juli 2024 anført, at der er fremkommet nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning. Direktoratet har oplyst, at direktoratet og Frederikssund Kommune er i dialog om at lovliggøre udledningerne ved at etablere en ny udløbsledning udenom Marbækrenden, men at det ikke er muligt at gennemføre det med et års varsel. For at sikre fremkommeligheden via Fjorlandsvej er det derfor nødvendigt at opretholde udledningerne til Marbækrenden, indtil den nye ledning er etableret. Direktoratet har derfor anmodet om, at virkningen af nævnets ophævelse af udledningstilladelserne udsættes med yderligere ca. seks måneder til den 1. august 2025, hvor den nye ledning forventes færdig.

Klager i de tidligere klagesager, der er repræsenteret ved advokat, har den 26. august 2024 navnlig anført, at betingelserne for genoptagelse ikke er til stede, herunder at der ikke er tale om nye "faktiske oplysninger", og at det er Vejdirektoratets egen risiko at etablere et anlæg uden at have de fornødne tilladelser endeligt på plads. Endvidere har klager anført, at direktoratet har haft rigeligt med tid til at lovliggøre forholdet, og at direktoratet først har omtalt planen om den nye ledning over for kommunen i maj 2024, samt at yderligere udsættelse vil komme klager til skade.

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig

betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse er fremkommet nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen vedrørende Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2024 genoptages. Nævnet har lagt vægt på, at oplysningerne har væsentlig betydning i forhold til, hvornår virkningen af nævnets afgørelse skal indtræde, og at nævnet ville have inddraget oplysningerne i sin vurdering, såfremt de havde foreligget på afgørelsestidspunktet. Det af klager anførte kan ikke føre til et andet resultat.

2. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelserne er den 22. oktober 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en bredejer til Marbækrenden.

Klager har den 5. december 2019, 23. januar 2020, 1. marts 2020, 3. maj 2022, 27. september 2022 samt 18. og 30. januar 2023 fremsendt supplerende bemærkninger til klagen.

Klager har anført, at udledningstilladelserne er ugyldige, idet Frederikssund Kommune i en tidligere afgørelse fra Miljø- og Fødevareklagenævnet er blevet pålagt at udføre en aktuel robustheds- og kapacitetsanalyse af Marbækrenden, hvilket efter klagers opfattelse ikke er sket.^[5] I stedet har kommunen ifølge klager fået udarbejdet en rent teoretisk analyse baseret på en række forudsætninger, der ikke er opfyldt.

Klager har desuden henvist til, at det i en rapport udarbejdet af ingeniørfirmaet [Virksomhed1] i november 2015 fremgår, at tilstanden af Marbækrenden flere steder er meget dårlig, at der er flere rørbrud på ledningen, og at der mange steder findes rødder, belægninger og aflejringer, som alle er med til at nedbringe kapaciteten og flowet, hvorfor det i rapporten vurderes, at vandløbet trænger til en gennemgående renovering. Særligt ledningerne nedstrøms udløbet vurderes at være i dårlig stand. Det er på den baggrund klagers opfattelse, at vandløbet i dets nuværende tilstand ikke kan aftage mere vand. I øvrigt er de undersøgelser af vandløbet, som Frederikssund Kommune har fået foretaget, mangelfulde, idet de ikke omfatter den del af vandløbet, som [Virksomhed1] i 2015 konstaterede var i dårlig stand.

Klager har herudover anført, at partshøringen har været mangelfuld, idet det fremsendte materiale alene omfattede et kortfattet notat om den udarbejdede analyse, mens den

fuldstændige analyse først er fremsendt efterfølgende på baggrund af en anmodning om aktindsigt.

Endelig har klager anført en række betragtninger om, at det er bekymrende, at ansøger har ønsket ikke at regne med koblet regn, at udledningstilladelserne forudsætter, at der opnås medbenyttetilladelse, og at omlægningen af Marbækrenden kræver en reguleringstilladelse efter vandløbsloven. I øvrigt har klager en forventning om, at Frederikssund Kommune dækker det tab, som klager har lidt som følge af oversvømmelser af klagers arealer, der skyldes kapacitetsproblemerne i vandløbet. Klager understreger i den forbindelse, at klager ad flere omgange i en længere årrække har henvendt sig til kommunen om afvandingsproblemerne.

3. Sagens oplysninger

3.1 Området

Udledningerne sker til det offentlige vandløb Marbækrenden, der løber fra ca. midt mellem byerne Frederikssund og Store Rørbæk indtil udløbet i Roskilde Fjord.

Nord for Marbækrenden løber Udesundby Å (også kaldet Sillebro Å). Målestation 52.13 er beliggende ca. 3,4 km nord for Marbækrenden i Udesundby Å.

På den modsatte side af Marbækrendens udløb i Roskilde Fjord løber Mademose Å ud i fjorden. Det fremgår af regulativet for Mademose Å, at vandløbet er 4.562 m langt, hvoraf 1.211 m er rørlagt.[6] Målestation 52.34 er beliggende ca. 3,1 km vest for Marbækrenden i Mademose Å.

Marbækrenden er omfattet af Fællesregulativ for Marbækrenden og sideløb, der er vedtaget af Frederikssund Kommune den 25. juni 1996.[7] Det fremgår af regulativet, at vandløbet er 2.604 m langt, hvoraf 2.498 m er rørlagt, mens kun de nederste 106 m inden udløbet i Roskilde Fjord er åbent.

Af afsnit 3 i redegørelsen til regulativet fremgår det, at Marbækrenden fra st. 0-931 og fra st. 2.498 til udløbet i Roskilde Fjord har et godt fald. På den øvrige del af vandløbet er faldet jævnt, dog med undtagelse af strækningen fra st. 1.148-1.199, hvor faldet er 0.

Af afsnit 4.2 i redegørelsen til regulativet fremgår det, at vintermedianmaksimumsafstrømningen for vandløbene er bestemt til 25 l/s/km². Videre fremgår det, at afstrømningsstatistikken for Marbækrenden (oplandet = 5,47 km² ved udløbet i Roskilde Fjord) er skønnet på baggrund af afstrømningen ved st. 52.13 Udesundby Å, Frederikssund (opland = 28,7 km²), som vandløbet ikke er en del af. Der foreligger således ikke vandføringsmålinger i vandløbet, der kan anvendes i bestemmelsen af afstrømningsstatistikken, men det antages, at afstrømningsregimet i vandløbet er identisk med afstrømningsregimet ved den valgte referencestation. Der tages dog det forbehold, at afstrømningen typisk er større i maksimumshændelserne i vandløb med lille opland i forhold til vandløb med større opland. Middel- og medianværdierne gælder for standardperioden

1971-1990, mens de øvrige maksimumværdier, 5 og 10 års maksimum, refererer ud over denne periode.

Endelig fremgår det af redegørelsens afsnit 4.3 om vandspejlsberegninger, at ved beregning af vandføringsevne anvendes et manningstal på 60 for den rørlagte strækning.

3.2 Sagens forhistorie

Frederikssund Kommune meddelte den 7. september 2015 to tilladelser til Vejdirektoratet til udledning af overfladevand fra Fjordforbindelsen via henholdsvis udløb U4a og U4b til samme private rørlagte vandløb og derfra videre til Marbækrenden. Den 11. september 2017 meddelte kommunen desuden tilladelse til Vejdirektoratet til udledning af overfladevand fra Fjordforbindelsen til Marbækrenden via udløb U9.

Udledningstilladelserne blev påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som ved nævnets afgørelse af 12. juni 2018 ophævede Frederikssund Kommunes afgørelser og hjemviste sagerne til fornyet behandling.^[8] I afgørelsen fandt nævnet, at de tilladte udledninger oversteg den naturlige afstrømning til recipienten, og at kommunen ikke havde foretaget en konkret vurdering af vandløbets aktuelle hydrauliske kapacitet forud for meddelelsen af tilladelserne. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at det var anført i det for vandløbet gældende regulativ, at de maksimale regnvandstilledninger var urealistiske i forhold til vandløbsdimensionerne. Kommunen skulle derfor foretage en konkret vurdering af vandløbets aktuelle hydrauliske kapacitet i henhold til regulativets afsnit 3.1, og på den baggrund vurdere, om der var mulighed for øget belastning i form af de ansøgte udledninger, herunder om der var behov for forsinkelse/udjævning af overfladevandsbelastningen, eller om der måtte træffes afgørelse efter vandløbsloven om ændret vedligeholdelse eller regulering som forudsætning for en forøget tilladning af overfladevand.

Frederikssund Kommunes afgørelse af 20. december 2019 om, at de tilladte udledninger ikke krævede tilladelse til medbenyttelse efter vandløbslovens § 63, blev tillige påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som ved nævnets afgørelse af 29. april 2022 ophævede kommunens afgørelse.^[9]

3.3 De påklagede afgørelser

Frederikssund Kommune har den 24. september 2019 i to særskilte afgørelser meddelt tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via henholdsvis udløb U4a og U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden. Kommunen har desuden i en særskilt afgørelse af samme dato meddelt tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden.

Udledningstilladelserne er meddelt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

Tilladelserne er meddelt på en række vilkår, herunder om etablering af regnvandsbassiner, hvorfra udledningerne neddrogles til maksimalt 1 l/s/red. ha. Om regnvandsbassinerne fremgår det, at de skal dimensioneres således, at koblet regn medtages i det beregnede stuvningsvolumen, og at de skal etableres således, at der er et permanent vandspejl på minimum 0,5 m. Videre fremgår det, at der må udledes vand fra et opland på henholdsvis 3,1 ha, heraf 2,65 red. ha for udløbet via U4a, 6,2 ha, heraf 3,3 red. ha for udløbet via U4b og 1,2 ha, heraf 0,75 red. ha for udløbet via U9. Alle udledningerne sker ifølge afgørelserne til den øverste del af Marbækrenden opstrøms klagers ejendom.

Frederikssund Kommune har i forbindelse med tilladelsernes behandling til brug for vurderingen af vandløbets hydrauliske kapacitet fået udarbejdet en robusthedsanalyse af Marbækrenden. Kommunen har herudover fået udarbejdet et supplerende notat om revision af afstrømningsstatistik og Mike Urban beregninger på Marbækrenden. Robusthedsanalysen og det efterfølgende notat er ikke indeholdt i afgørelserne, men kommunen har citeret fra materialet og forholdt sig hertil i afgørelsernes miljøtekniske redegørelser. Det fremgår bl.a. af afgørelserne, at konklusionen i robusthedsanalysen er, at vandløbet kan modtage 2 l/s/ha fra udløb U4a og udløb U4b, samt 1 l/s/red. ha fra udløb U9. Videre fremgår det, at konklusionen i notatet om revision af afstrømningsstatistik er, at udledningerne ikke vil medføre oversvømmelser ved 5 eller 10 års regnhændelser. Kommunen har imidlertid på baggrund af de indkomne høringssvar skærpet vilkårene i tilladelserne, således at der for alle udløb tillades udledning af 1 l/s/red. ha. Kommunen har herefter vurderet, at den hydrauliske belastning af vandløbet bliver mindre, end det er vurderet, at det kan modtage, og mindre end vandløbet for nuværende modtager.

3.3.1 Robusthedsanalysen af 9. november 2018

I robusthedsanalysen er der foretaget vandspejlsberegninger af vandstanden i Marbækrenden ved vintermedianmaksimumsafstrømning tillagt de ansøgte udledninger. I beregningerne er der anvendt et manningtal på 60 og en vintermedianmaksimumsafstrømning på 14 l/s/km².

Om manningtallet fremgår det, at det er sat til 60, idet det forudsættes, at Frederikssund Kommune vedligeholder vandløbet i henhold til det for vandløbet gældende regulativ.

Om vintermedianmaksimumsafstrømning fremgår det, at Frederikssund Kommune i 2013 har fået udarbejdet en afstrømningsstatistik for vandløbene i kommunen, og at det er vintermedianminimumsafstrømningen herfra, der er anvendt. Det fremgår nærmere, at afstrømningsstatistikken for Marbækrenden fra 2013 er bestemt ud fra stednummer 520040, Udesundby Å, hvor der i perioden 1991-1994 er udført syv vandføringsmålinger, som er korreleret til målestation 52.13 Udesundby Å. Stednummer 520040, Udesundby Å, ligger lidt nordligere end Marbækrenden. Det fremgår af rapporten, at vintermedianmaksimum herefter er 14 l/s/km².

Samlet fremgår det af rapportens afsnit 5.1, at de beregnede vandspejl ligger under det omgivende terræn med og uden tillægning, bortset fra et meget lille område på klagers

ejendom. Rapporten indeholder følgende figur 6, der illustrerer et referencescenarie med vintermedianmaksimum på 0,14 l/s/ha (mørkeblå arealer) og et scenarie med vintermedianmaksimum på 0,14 l/s/ha samt de fire udledninger (lysebål arealer):

Figur 6: Vinterscenarieberegninger af Marbækrenden. På udsnittet er der vist referencescenariet med vintermedianmaksimum (mørk blå arealer) samt scenariet med de 4 udledninger (lys blå arealer)

Herudover fremgår det af rapportens afsnit 5.3, at Marbækrenden generelt er robust i forhold til oversvømmelser, og at selvom oplandet befæstes i henhold til tilladelserne med tilhørende afløbstal, overstiges vandløbs kapacitet ikke.

3.3.2 Revision af afstrømningsstatistik og Mike Urban beregninger af 13. september 2019

Det fremgår af rapporten, at der er foretaget en dynamisk Mike Urban-modellering af Marbækrenden med udledningerne, og at der er anvendt en vintermiddelfastrømning fra de naturlige oplande til Marbækrenden på 5 l/s/km².

Om afstrømningsstatistikken fremgår det af rapportens afsnit 2, at den er beregnet på baggrund af data fra målestationer i nærliggende vandløb, hvis afstrømningsregime antages at ligne Marbækrendens.

Af tabel 1 i notatet fremgår følgende datagrundlag for målestationer og enkeltmålingssteder:

DDH nummer Målestation/ stednummer	Vandløb, lokalitet	Opland [km ²]	Datagrundlag
52.34	Mademose Å, Tørslev	5,4	Døgnmiddel vandføring 1989 -
52.13	Udesundby Å, Frederikssund	28,7	Døgnmiddel vandføring 1979-2006
520294	Marbækrenden, os udløb i Roskilde Fjord	5,5	Enkeltmåling af vandføring. 3 stk.

Det fremgår videre af rapportens afsnit 2, at afstrømningsstatistikken er fastlagt i forhold til referenceperioden fra 1989 til 2018. Perioden har dermed en passende længde til at være statistisk stabil. Medianmaksimumvandføringen ved Målestation 52.34, Mademose Å, er bestemt på baggrund af målestationens egne værdier. Målestation 52.13, Udesundby Å, har ikke data for hele referenceperioden. Her er tidsserien af årsmaksima forlænget med korrelation af årsmaksima til målestationen 52.07, Græse å, Hørup. Ifølge notatet er den beregnede medianmaksimumafstrømning og vintermiddel for målestation 52.34, Mademose Å, henholdsvis 15 l/s/km² og 5,1 l/s/km² og for målestation 52.13, Udesundby Å, henholdsvis 21 l/s/km² og 6,9 l/s/km².

Ifølge rapporten viser beregningerne, at der er stor usikkerhed på skønnet af medianmaksimumafstrømningen, mens usikkerheden for vintermiddelastrømningen er betydelig mindre. For at kvalificere skønnet af vintermiddel- og medianmaksimumafstrømningen er de tre enkeltmålinger foretaget i 2002 i Marbækrenden sammenlignet med døgnmiddelastrømningen ved de to målestationer i tabel 3:

Dato	520294 Marbækrenden	52.34 Mademose Å	52.13 Udesundby Å	
08.08.2002	2.3	3.2	13.9	
19.08.2002	2.4	2.8	8.0	
30.08.2002	1.3	1.8	3.9	

For alle tre målinger gælder det, at afstrømningen i Marbækrenden er lavere end afstrømningen i både Mademose Å og Udesundby Å. Målingerne er foretaget om sommeren og siger derfor ikke nødvendigvis noget om medianmaksimum, men det ses, at afstrømningsværdierne for Marbækrenden ligger tættest på værdierne for Mademose Å. Ud fra den betragtning skønnes det i rapporten, at afstrømningsværdierne for Mademose Å ligger tættest på afstrømningsværdierne for Marbækrenden.

Det vurderes på den baggrund i rapporten, at medianmaksimum- og vintermiddelfafstrømningen for Marbækrenden er henholdsvis 15 l/s/km² og 5 l/s/km². Det påpeges, at på grund af det meget begrænsede datamateriale er vurderingen behæftet med stor usikkerhed for medianmaksimumafstrømningen og en lille usikkerhed for vintermiddelfafstrømningen. Der henvises i den forbindelse til, at der kun er udført tre enkeltmålinger af vandføringen i Marbækrenden, hvorfor det har været nødvendigt at overføre data fra nærliggende vandløb til Marbækrenden.

Samlet konkluderes det i notatets afsnit 3.3, at en regnhændelse på de befæstede arealer med en gentagelseshyppighed på en gang hvert 5. og 10. år ikke vil medføre oversvømmelser over rørtop og ikke vil medføre mærkbar forringelse af afvandingsforholdene på de til Marbækrenden nærliggende arealer.

3.4 Frederikssund Kommunes bemærkninger til klagen

Frederikssund Kommune har den 20. november 2019, den 20. januar 2020 og den 8. marts 2021 til klagen bemærket, at der er foretaget en aktuel hydraulisk kapacitetsanalyse af Marbækrenden, som viser, at vandløbet generelt er robust i forhold til oversvømmelser, såfremt rørene er i god stand, hvilket er bekræftet i den efterfølgende rapport om revision af afstrømningsstatistik.

Frederikssund Kommune har desuden bemærket, at det er korrekt, at hele robusthedsanalysen ikke blev fremsendt i forbindelse med partshøringen, idet det er et teknisk dokument, som kommunen normalvis ikke fremsender. Klager har dog efter henvendelse fået dokumentet den 13. marts 2019.

Frederikssund Kommune har herudover understreget, at der er stillet vilkår om, at ansøger skal beregne bassinvolumen inklusiv koblet regn, og at kommunen i øvrigt ikke med udledningstilladelserne har truffet afgørelse om medbenyttelse.

I forhold til det af klager anførte om erstatning har Frederikssund Kommune bemærket, at klager ikke tidligere har oplyst kommunen om afvandingsproblemer, og at kommunen ikke er enig med klager i, at manglende kapacitet er årsag til vandlidende marker og økonomisk tab.

Endelig har Frederikssund Kommune bemærket, at kommunen har fået udarbejdet en rapport fra det rådgivende ingeniørfirma [Virksomhed2] om muligheden for regulering af Marbækrenden, hvori [Virksomhed2] bl.a. har beregnet vintermedianmaksimumsafstrømningen til 23,2 l/s/km² ud fra målestation 52.13 i Udesundby Å.

3.5 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 9. februar 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede den 9. februar 2024 Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2019 om tilladelser til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a, U4b og U9 til Marbækrenden, med virkning fra 1 år fra nævnets afgørelse, og hjemviste sagen til fornyet behandling.

I afgørelsen fandt Miljø- og Fødevareklagenævnet, at Frederikssund Kommune ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af Marbækrendens hydrauliske kapacitet, idet de gennemførte kapacitetsberegninger ikke dokumenterede, at der var tilstrækkelig hydraulisk kapacitet i vandløbet, således at de ansøgte udledninger ikke ville medføre hyppigere eller større oversvømmelser, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbets naturlige opland. Nævnet fandt, at der er tale om en så væsentlig mangel, at kommunens afgørelser af 24. september 2019 måtte ophæves, og at sagen måtte hjemvises til fornyet behandling.

4. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Marbækrendens hydrauliske kapacitet
2. Tidspunktet for virkningen af nævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet har dog fundet anledning til at anføre en række forhold, som Frederikssund Kommune vil skulle tage i betragtning i forbindelse med en fornyet behandling af sagen, se nærmere i afsnit 4.3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at nævnet ved behandlingen af klager over afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven kun kan tage stilling til forhold, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovgivningen. Nævnet kan derfor ikke i nærværende sag behandle spørgsmålet om, hvorvidt omlægningen af Marbækrenden kræver en reguleringstilladelse efter vandløbslovens regler eller spørgsmål om vedligeholdelsen af vandløbet i øvrigt, ligesom

nævnet ikke kan behandle spørgsmål om eventuelle erstatningsretlige konsekvenser ved oversvømmelser på klagers arealer. Spørgsmål om erstatningsansvar afgøres af domstolene efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i øvrigt, at der ikke i lovgivningen er fastlagt en rækkefølgebestemmelse i forholdet mellem en udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28 og en medbenyttertiladelse efter vandløbslovens § 63. Det er således ikke en gyldighedsbetingelse for en udledningstilladelse, at der forud for meddelelsen heraf er meddelt en medbenyttertiladelse. Det påhviler imidlertid Frederikssund Kommune som tilsynsmyndighed at påse, at alle nødvendige forudsætninger er opfyldt forud for udnyttelsen af en af kommunen meddelt godkendelse eller tilladelse, herunder en udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, og dermed at andre eventuelle nødvendige tilladelser eller dispensationer er opnået. Tilsynsanliggender kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. En eventuel klage over den måde, hvorpå kommunen udøver sin tilsynsforpligtelse, kan i stedet indbringes for Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne efter reglerne i kommunestyrelseslovens kapitel VI.^[10] Det er Ankestyrelsen selv, der beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag, jf. lovens § 48 a.

4.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

4.2.1 Ad 1) Marbækrendens hydrauliske kapacitet

Tilladelserne til udledning af overfladevand er meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

De nærmere regler for administrationen af miljøbeskyttelseslovens § 28 er fastsat i spildevandsbekendtgørelsen^[11] og i spildevandsvejledningen.^[12]

Ved meddelelse af tilladelse efter lovens § 28, stk. 1, skal kommunen ifølge spildevandsvejledningen bl.a. påse, at udledningen respekterer vandløbets hydrauliske kapacitet, dvs. at vandet kan afledes videre i vandløbet uden gener for omboende ved vandløbet. Således fremgår det af spildevandsvejledningens afsnit 3.2.1, at:

”Kommunalbestyrelsen sikrer, at udledninger af spildevand, herunder tag- og overfladevand til vandløb, sker på en sådan måde, at vandet kan afledes videre i vandløbet uden gener for omboende ved vandløbet eller gener for dyre- og plantelivet, dvs. at vandløbets hydrauliske kapacitet respekteres. Derfor vil de angivne forudsætninger i vandløbsregulativet for det konkrete vandløb skulle respekteres. Hvis der i vandløbsregulativet er angivet vilkår for maksimale tilledninger fra enkelte delområder, vil disse vilkår skulle afspejles i spildevandsplanen. Kan vilkårene ikke imødekommes, må der enten ske en forsinkelse/udjævning af overfladevandsbelastningen, eller der må indledes en vandløbsreguleringssag som forudsætning for en forøget tilladning af spildevand eller ske en ændring af regulativet. (...)

Hvis der ikke er udarbejdet et regulativ for vandløbet, eller regulativet ikke angiver vilkår for maksimale tilledninger, må det konkret vurderes, om vandløbets hydrauliske kapacitet giver

mulighed for forøget belastning, eller om der med de nuværende udledninger ikke er risiko for en øget overbelastning. Den endelige vurdering af udledningers indflydelse på vandløbenes fysiske tilstand vil skulle ske ved, at kommunalbestyrelsen meddeler/skærper udledningstilladelser for tag- og overfladevand. Her er tilladelsesmyndigheden forpligtet til at sikre, at udledningen sker under hensyn til vandløbets fysiske tilstand."

Vejledningens retningslinjer må efter Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse forstås sådan, at vurderingen af en udlednings indflydelse på et vandløbs hydrauliske kapacitet skal indgå i forbindelse med en tilladelse til udledning af overfladevand i de tilfælde, hvor kommunen meddeler tilladelse til en udledning, der overstiger den naturlige afstrømning til recipienten.

Det følger af nævnets praksis, at det som udgangspunkt er medianmaksimumafstrømningen, der skal lægges til grund for vurderingen af et oplands naturlige afstrømning.^[13] Det følger endvidere af nævnets praksis,^[14] at det med vurderingen af den hydrauliske kapacitet skal sikres, at udledningen ikke vil medføre hyppigere eller større oversvømmelser af vandløbet, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbets naturlige opland.

Miljø- og Fødevareklagenævnet kan konstatere, at der i sagens oplysninger fremgår forskellige værdier for recipientens vintermedianmaksimumvandføring. Således er vintermedianmaksimumvandføringen fastlagt til 0,14 l/s/ha i robusthedsanalysen og 0,15 l/s/ha i det efterfølgende notat om revision af afstrømningsstatistik. I regulativet for Marbækrenden er vintermedianmaksimumvandføringen fastlagt til 0,25 l/s/ha. Herudover har Frederikssund Kommune oplyst, at kommunens konsulent i forbindelse med et andet projekt har fastlagt vintermedianmaksimumvandføringen til 0,232 l/s/ha.

Det fremgår af alle tre påklagede udledningstilladelser, at afløbet fra bassinerne skal neddroles til 1 l/s/red. ha. Udledningerne overstiger dermed i alle ovenstående tilfælde Marbækrendens vintermedianmaksimumvandføring og dermed den naturlige afstrømning til vandløbet, hvorfor det er nødvendigt at vurdere vandløbets hydrauliske kapacitet. Der skal således foretages en konkret vurdering af, om vandløbets hydrauliske kapacitet giver mulighed for forøget belastning, herunder om der er behov for forsinkelse/udjævning af overfladevandsbelastningen, eller om der i stedet må træffes afgørelse efter vandløbsloven om regulering som forudsætning for en forøget tilledning af overfladevand.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at der i sagen er udarbejdet to kapacitetsberegninger – én i robusthedsanalysen af 9. november 2018 og én i notatet om revision af afstrømningsstatistik af 13. september 2019.

I robusthedsanalysen er beregningen af kapaciteten i vandløbet udarbejdet på baggrund af en vintermedianmaksimumafstrømning på 0,14 l/s/ha, der er bestemt ud fra syv målinger i perioden 1991-1994 fra stednummer 520040, Udesundby Å, og korreleret til målestation 52.13 i samme vandløb. Herudover er det i beregningen lagt til grund, at strømningsmodstanden i hele vandløbets rørlagte del svarer til manningstal 60, idet det dermed er forudsat, at vandløbets rør er i fuld funktionsdygtig stand, og at vandløbet er vedligeholdet af Frederikssund Kommune i overensstemmelse med vandløbsregulativet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker hertil, at det er normal praksis, at medianmaksimumafstrømningen fastlægges ved iagttagelse af en længere tidsserie,^[15] hvilket syv målinger fordelt på perioden 1991-1994 korreleret til en målestation i det konkrete tilfælde ikke lever op til. Hertil kommer, at et manningtal på 60 svarer til et nyt rør. Der er imidlertid efter nævnets opfattelse ikke oplysninger i sagen, der umiddelbart underbygger, at vandløbet tilstand skulle svare til tilstanden af et nyt rør. Efter nævnets opfattelse burde Frederikssund Kommune, når kommunen anvender en medianmaksimumsafstrømning i beregningerne af den hydrauliske kapacitet, der afviger fra den i regulativet oplyste, også samtidig foretage en konkret vurdering af om manningtallet i regulativet er retvisende, når dette anvendes i beregningerne.

I notatet om revision af afstrømningsstatistik er beregningen af vandløbets kapacitet udarbejdet på baggrund af en vintermiddelfastrømning og ikke en medianmaksimumafstrømning. Hertil kommer, at der ikke i de påklagede afgørelser er redegjort nærmere for, hvorfor afstrømningen i Marbækrenden, der overvejende er et rørlagt vandløb, kan sammenlignes med Mademose Å, der overvejende er et åbent vandløb, herunder om vandløbsoplandene er sammenlignelige, samt hvorfor målingerne kan anvendes til at bestemme medianmaksimumsafstrømningen, uanset at de anvendte synkronmålinger fra august 2002 i de to vandløb ikke nødvendigvis siger noget om afstrømningen ved medianmaksimumsafstrømningen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på baggrund af ovenstående, at Frederikssund Kommune ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af Marbækrendens hydrauliske kapacitet, idet de gennemførte kapacitetsberegninger ikke dokumenterer, at der er tilstrækkelig hydraulisk kapacitet i vandløbet, således at de ansøgte udledninger ikke vil medføre hyppigere eller større oversvømmelser, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbets naturlige opland. Nævnet finder, at der er tale om en så væsentlig mangel, at kommunens afgørelser af 24. september 2019 må ophæves, og at sagen må hjemvises til fornyet behandling.

4.2.2 Ad 2) Tidspunktet for virkningen af nævnets afgørelse

Det følger af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis, at nævnet kan udskyde virkningen af nævnets afgørelse til et senere tidspunkt.^[16]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at nævnets afgørelse skal have virkning fra den 1. august 2025.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herved lagt til grund, at en lovliggørelse af udledningerne som oplyst af Vejdirektoratet vil kræve etablering af en ny ledning fra direktoratets bassiner, og at dette projekt skal miljø- og habitatvurderes, ligesom der skal meddeles udledningstilladelse samt ske projektering og anlæg af en ny ledning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har på denne baggrund konkret vurderet, at en frist for opfyldelse af nævnets oprindelige afgørelse på 1½ år er en rimelig frist. Det af klager anførte

kan ikke føre til et andet resultat.

4.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

4.3.1 Partshøring

I forvaltningslovens § 19, stk. 1, er der fastsat bestemmelser om pligten til at partshøre. Hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Dette gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Partshøringspligten omfatter efter loven oplysninger og ikke sagsakter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at klager den 13. marts 2019 har fået tilsendt robusthedsanalysen i sin helhed. Klager er derfor partshørt i forhold til robusthedsanalysen, forinden Frederikssund Kommune traf afgørelse. Klager har imidlertid efter det oplyste ikke modtaget det udarbejdede notat om revision af afstrømningskarakteristik, forinden kommunen traf afgørelse. Idet notatet indeholder oplysninger om sagens faktiske omstændigheder samt eksterne faglige vurdering, som er til ugunst for klager og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, burde dette være sket.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at forvaltningslovens regler om partshøring har karakter af garantiforskrifter, der skal sikre, at en forvaltningsmyndighed træffer en lovlig og rigtig afgørelse. Derfor skal partshøring foretages, forinden der træffes afgørelse. Manglende partshøring vil som udgangspunkt være en væsentlig mangel, som fører til, at en afgørelse er ugyldig, medmindre den manglende partshøring kan anses for konkret uvæsentlig i forhold til den aktuelle afgørelse.

Idet Frederikssund Kommunes afgørelser ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling, jf. ovenfor i afsnit 4.2.1 i denne afgørelse, finder Miljø- og Fødevareklagenævnet det ikke nødvendigt at foretage en konkret vurdering af, hvorvidt den mangelfulde partshøring har været uvæsentlig i forhold til de påklagede afgørelser. Nævnet bemærker dog, at kommunen i forbindelse med sagens fornyede behandling skal være opmærksom på at partshøre klager i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19.

4.3.2 BAT

Det følger af nævnets praksis,^[17] at BAT i forhold til vådvolumen i forsinkelsesbassiner med tilledning af almindeligt tag- og overfladevand er, at regnvandsbassinerne skal have en permanent vanddybde på 1-1,5 m, for at bassinet kan opnå den ønskede renseseffekt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det fremgår af vilkårene i de påklagede udledningstilladelser, at regnvandsbassinerne skal etableres således, at der er et permanent vandspejl på minimum 0,5 m. Frederikssund Kommune skal ved den fornyede behandling af

sagen være opmærksom på, at der fastsættes vilkår om dimensioneringen af regnvandsbassinerne, således at de lever op til BAT.

4.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Frederikssund Kommunes afgørelser af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4b til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver desuden Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U4a til et privat rørlagt vandløb og derfra videre til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver endvidere Frederikssund Kommunes afgørelse af 24. september 2019 om tilladelse til udledning af vejvand fra Fjordforbindelsen via udløb U9 til Marbækrenden, med virkning fra den 1. august 2025, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

[1] 19/08523, 19/08524 og 19/08525.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2024 om miljøbeskyttelse.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[4] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[5] Klager har henvist til Miljø- og Fødevareklagenævnet afgørelse af 12. juni 2018 i sagsnr. NMK-10-01007 m.fl.

[6] Regulativet kan findes på Frederikssund Kommunes hjemmeside – link hertil: <https://www.frederikssund.dk/Borger/Natur-og-trafik/Natur/Vandloeb/Regulativer> og link til regulativet: <https://www.frederikssund.dk/Renderers/ShowMedia.ashx?id=4A34BD1B-5D51-411F-A1D5-5C796B621030>.

[7] Regulativet kan findes på Frederikssund Kommunes hjemmeside – link hertil: <https://www.frederikssund.dk/Borger/Natur-og-trafik/Natur/Vandloeb/Regulativer> og link til regulativet: <https://www.frederikssund.dk/Renderers/ShowMedia.ashx?id=412B942F-63EC-48AB-9396-4497E5E71030>.

[8] Sagsnr. NMK-10-01007 m.fl.

[9] Sagsnr. 20/00837.

[10] Lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019 om kommunernes styrelse.

[11] Bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4.

[12] Link til Miljøstyrelsens vejledning nr. 28/2018 til bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4:
<https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2018/06/978-87-93710-38-2.pdf>.

[13] Jf. nævnets praksis som anført i bl.a. NMK-43-00366, NMK-43-00658, NMK-10-00116, NMK-10-00423 og NMK-10-00760.

[14] Jf. nævnets praksis som anført i bl.a. 18/05386, NMK-10-01223, NMK-10-00891, NMK-10-01043 og NMK-10-00654.

[15] Se hertil afsnit 4.3 i Afstrømningsforhold i danske vandløb. Faglig rapport fra DMU nr. 340, december 2000. Link til rapporten:https://www2.dmu.dk/1_viden/2_publicationer/3_fagrapporter/rapporter/fr340.pdf.
Se desuden afsnit 2.4.2 i Emner til udbyggede regulativer. Ændret vandløbsforvaltning. Udredningsprojekt 2. Orientering fra Miljøstyrelsen nr. 40. Link til orienteringen:
<https://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2019/12/978-87-7038-152-9.pdf>.

[16] Jf. til eksempel Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser af 23. september 2021 i sagsnummer 18/05500, 19. juni 2019 i sagsnummer 19/04744, 10. juli 2018 i sagsnummer NMK-10-01001 og 21. april 2017 i sagsnummer NMK-10-01023.

[17] Jf. bl.a. sagsnr. 18/04756 og 18/04757, NMK-10-00891 og NMK-10-00767.

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven